

[Fuglsang.]

Sovjetunionen. Denne artikel siger bl. a. følgende:

„Fra gammel tid er cirkus en yndet folkeforlystelse i Rusland. Cirkus i det førrevolutionære Rusland var, som i alle kapitalistiske lande, private foretagender, hvis ejere ikke bekymrede sig så meget om det kunstneriske, men mere appellerede til den kulturelt tilbagestående del af publikums smag og ønsker. Derfor det gamle cirkus' lave, kunstneriske niveau.“

Med så mærkelige motiveringer forbyder man soldaterne at læse dette tidsskrift, samtidig med at man ikke alene tillader så udpræget aggressive og underlødige hæfter som „Det Bedste“, men direkte stiller soldaterne propagandahæfter, som udsendes fra den amerikanske ambassade i Borgergade.

Dette er i og for sig så stærkt, at det giver betænkeligheder også indenfor militærets egen kreds. Således findes der i tidsskriftet „Vor Hær“ nr. 10 for 1952 en artikel med den betegnende overskrift „Oplysning eller censur“, hvori man netop påpeger, at det er utiltalende at gribe til den slags censurmidler, men man undskylder sig med, at det er nødvendigt, for at hæren kan bevare sin effektivitet. Jeg vil gerne bede om tilladelse til endnu et enkelt citat, som viser, hvordan disse militære indgreb, som angiveligt skal forsvare hæren imod kommunistisk infiltration, ikke alene beskæftiger sig med kommunisterne, men med langt, langt videre kredse, idet man nemlig siger:

„Under ganske samme vilkår“ — som altså kommunisterne — „og på nøjagtigt samme linie arbejder størstedelen af den radikale presse; man kan fra dette partis side fremføre lige så mange forklaringer om andre motiver, man vil: det er resultaterne, der tæller, og de er ikke til at tage fejl af.“

Jeg synes, dette burde være en advarsel også til de radikale, som tror, at de ved forskellige forklaringer kan redde sig over og tage afstand fra kommunisterne. Det, man søger at angribe i kommunisthertzens navn, er i virkeligheden ikke alene os, men alle progressive kredse.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale en meget grundig udvalgsbehandling af de fremsatte lovforslag.

Hans Hansen (Rørby): De to forslag om ændringer i militær straffelov og om ændringer i militær retsplejelov kan jo kort betegnes som tilsigtende en humanisering og en ajourføring i den hensigt at bringe lovene mere i overensstemmelse med den borgerlige straffelov og den almindelige retsplejelov. Udfra de erfaringer, man har indhøstet gennem praksis, prøver man her at ajourføre disse to love, og det kan der vist ikke rejses nogen berettiget indvending imod. Vi fra vor side har i hvert fald ikke særlige bemærkninger at gøre i så henseende. Det drejer sig om så mange og så omfattende ændringer, at man ved en første behandling, som jo skal være mere principiel, dårligt kan tage stilling til disse mange enkeltheder; de egner sig bedre til gennemgang i et udvalg.

Det tredje lovforslag, om talsmænd og klageadgang for menige af det militære personel, sigter derimod på en demokratisering af hæren. Det har været et udtalt ønske fra alle sider, at man skulle prøve en sådan demokratisering i højere grad, end sket er, men jeg tror, at det i virkeligheden er et lidt farligt gebet, man efterhånden er kommet ind på i så henseende. Jeg har i de senere år været med på en del udvalgsbesøg på forskellige kaserner her i landet og har herunder haft lejlighed til at tale med befalingsmændene om hele dette spørgsmål, der melder sig med større styrke, efterhånden som man koncentrerer så mange mennesker på bestemte steder, og ikke mindst fordi forskellige begivenheder, både den før omtalte Pejtersensag, en uheldig episode i Næstved og mange andre ting, i virkeligheden har gjort befalingsmændene ængstelige — de er bange for den kritik, der kommer, og med rette.

Forudsætningen for en hær, i hvert fald en tvangsudskrevet hær, er imidlertid en vis disciplin, og hvis man svækker denne disciplin i væsentlig grad, kan man risikere, at det hele går i fisk. Det er ikke let for befalingsmændene i en tvangsudskrevet hær at demokratisere og samtidig at være herre over de forskellige situationer, der kan opstå, hvor så mange mennesker er samlet under en vis tvang. Derfor er der, selvom jeg ligesom andre ordførere anerkender, at man gør et forsøg på at demokratisere, efter min opfattelse en anden